

Eixos del Fòrum Social de Mallorca

Eix 1. Diàleg intercultural i migracions.

Històricament, Mallorca, situada enmig de la Mediterrània, ha sofert moltes migracions, i en aquest procés s'han forjat i evolucionat les cultures que hi conviuen esdevenint una gran riquesa. Per tot això, és del tot necessari construir processos de diàleg intercultural, interreligiós, interlingüístic i identitari per assolir la riquesa de la diversitat i aprendre a valorar-la i respectar-la. Així mateix cal parlar de les causes de les migracions en massa que avui es produeixen, treballar per combatre i reconduir les causes que les provoquen en el lloc d'origen i promoure la convivència entre les comunitats migrants i les d'acollida.

Eix 2. Conflictes, militarisme i cultura de la pau.

L'existència de conflictes no resolts des de fa dècades, o segles, comporta focus permanents d'inestabilitat que es veuen agreujats per interessos geoestratègics on les claus, sovint, són alienes als països en conflicte i fins i tot són alimentades o imposades des de fora de la pròpia regió. Hem de constatar la incidència del cicle armamentístic en la generació de les guerres i hem d'aprendre a superar la cultura de la violència per avançar cap a la resolució dialogada dels conflictes.

Eix 3. Desenvolupament i drets econòmics, socials i ambientals.

L'actual procés de globalització no s'adreça encara a la universalització dels drets econòmics, socials, culturals i ambientals i tampoc a garantir el dret al desenvolupament de totes les persones i de tots els pobles. Per aquest motiu, cal treballar l'articulació activa de la societat i dels seus moviments; és, doncs, necessari debatre sobre les noves formes de governabilitat mundial, adreçades a combatre les formes d'exclusió social, precarització laboral, restriccions dels drets sindicals, discriminació de gènere, impactes ecològics que perpetuen i fomenten desigualtats i danys seriosos als ecosistemes, i que són presents en totes les nostres societats.

Eix 4. La ciutadania en la construcció de la societat democràtica que volem (a nivell local, autonòmic, estatal i europeu).

L'actual model de democràcia que domina la nostra societat, definit com a democràcia representativa, limita els mínims participatius i, fins i tot, nega a la pràctica la participació activa de la ciutadania en la construcció del país i en els afers públics que l'afecten. El ciutadà o ciutadana queda així sotmès a un rol de votant cada quatre anys; resta un espectador passiu tot l'altre temps. Ara bé, a la ciutadania correspon, per dret natural, un paper polític determinant i permanent per expressar la voluntat general, dins un espai vocacionalment democràtic i de caràcter multiplicador; on, per la seva acció, es faci present en el món la seva capacitat generadora de valors, canvis i renovacions en tots els àmbits: cultural, social, polític i econòmic.